

ГАТАНКА

Другарче вѣрно имамъ азъ —
при менъ е всѣки день и часъ.

Подгоня го и мигомъ: бѣжъ! —
иди го стигай ако шешъ.

Но щомъ оставя го на мира
и то веднага тамъ се спира,
а върна ли се уморенъ
и то се връща пакъ съ менъ.

Дете бѣхъ азъ — и то дете,
нараствамъ азъ — и то расте,
но все така е мълчаливо
и все така си е страхливо,
та ходи само въ свѣтлина
и ме напуща въ тъмнина.

Що е то?